ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία . . . . δρ. 4.
Ἐξάμηνος . . . . » 2.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία. . . φρ. χρ. 6.
Ἐξάμηνος . . . » » 3.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.
Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι προπληρωνόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης Κ. Γ. Μιχαλόπουλος

ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. 39. | Γραφεῖα=ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10. | Ἀθῆναι, Κυριακή, 16 Ἰουνίου 1902.

ΒΕΛΓΙΚΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Ἀριθ. 1919

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ "ΝΥΚΤΕΡΙΣ,, ἀνακαινιζομένη ἐπὶ ὅλως νέων βάσεων θὰ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα μὲ τὸν νέον τίτλον

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Προσεχῶς

Η ΑΠΟ ΣΚΗΝΗΣ ΞΙΦΟΜΑΧΙΑ

Καλλιτεχνικὴ μελέτη

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑ

ΕΛΠΙΔΩΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Σχοντες πάντοτε ὡς κύριον ἡμῶν μέλημα τὴν πρόοδον τοῦ θεάτρου καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων, πρωταγωνιστήσαντες δὲ καὶ λαβόντες μέχρι τοῦδε τὸ ἐνεργότερον μέρος εἰς ὅ,τι τοῦτο ἀφεώρα δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν τὴν ἐνδόμυχον καὶ τὴν εἰλικρινῆ εὐχαρίστησίν μας διὰ τὸ εὐφρόσυνον καὶ εὔελπι γεγονός, ὅπερ σημειοῖ νέαν διὰ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον πορείαν καὶ γεννᾷ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ πάντων τῶν παρακολουθούντων τὸ θέατρον τὸ γλυκύτατον αἴσθημα τῆς ἐλπίδος τῆς στρεφομένης περὶ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὀνείρων καὶ τῶν πόθων διὰ τὴν ἐπίσημον σκηνήν. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ χειροκροτήσωμεν διὰ τὸ εὐφρόσυνον γεγονὸς καὶ νὰ χαιρετίσωμεν μὲ τὸν εἰλικρινέστερον τρόπον τὴν πρόσληψιν τῆς κ. Βερώνη καὶ τοῦ κ. Γεννάδη εἰς τὸ φερώνυμον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως θέατρον.

Ὁποίας ὠφελείας δύναται νὰ παράσχῃ εἰς τὸ ἐπίσημον τῆς Μελπομένης σκήνωμα τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὁποῖον κόσμημα θ' ἀποτελέσῃ εἰς αὐτὸ καὶ ὁποίας ἐλπίδας ἔχει ν' ἀναγεννήσῃ εἰς τὰς ψυχάς μας περὶ τοῦ αἰσίου μέλλοντος τοῦ θεάτρου, κρίνομεν ὅλως περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν, ὡς περιττὸν θεωροῦμεν ἐπίσης νὰ κάμωμεν λόγον καὶ περὶ τῆς Τέχνης καὶ τῆς μεγάλης ἀξίας τοῦ ζεύγους τούτου διὰ νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ μέγεθος τῆς πράξεως ταύτης τῶν ἰθυνόντων τὰ τοῦ Β. Θεάτρου, διότι ὅπου τὰ πράγμαλοῦν καὶ κραυγάζουν οἱ στίλβοντες λόλαγοι εἶνε ψιμμύθιον μόνον τούτων ἀηδές. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ νὰ τονίσωμεν μάλιστα, ὅτι ἐξ ὅλων τῶν πράξεων, τὰς

ΑΡΤΕΜΙΣ ΖΑΜΠΟΥ
Ἡ κορυφαία τοῦ ἐν Χίῳ θιάσου τοῦ κ. Θ. Ποφάντη

ὁποίας μέχρι τοῦδε οἱ τὸ Β. Θέατρον ἰθύνοντες ἐπεχείρησαν ἐν τῷ ἁμαρτωλῷ παρελθόντι μόνον αἱ σήμερον γινόμεναι ἀποδεικνύουν, ὅτι ἤρξαντο νὰ σκέπτωνται οὗτοι εἰλικρινέστερον καὶ σοβαρώτερον διὰ τὸ θέατρον. Αἰσθανόμεθα ζωηρὰν τὴν εὐχαρίστησιν διὰ τοῦτο, καὶ διότι τοῦτο ἀποτελεῖ εὐμενῆ ἀπάντησιν εἰς ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἔχομεν γράψει ἡμεῖς ἀναφορικῶς εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Β. Θιάσου διὰ τῶν ὑγιεστέρων καὶ μᾶλλον εὐελπίδων στοιχείων τῆς πλάνητος καὶ φερεοίκου ἑλληνικῆς σκηνῆς καὶ διότι, ὅπερ καὶ τὸ μέγιστον θεωροῦμεν, τοῦτο μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ τὰς τύχας τοῦ Β. Θεάτρου ἰθύνοντες ἀπεφάσισαν ὄντως νὰ ἐργασθῶσιν εἰλικρινῶς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ν' ἀναπληρώσουν τὰ σφάλματα, ἅπερ διέπραξαν εἴτε ἐκ κακῆς προθέσεως εἴτε ἐξ ἡμαρτημένης ἐνεργείας μέχρι τοῦδε. Ἐκ τῆς ἀφετηρίας αὐτῆς ὁρμώμενοι συγχαίρομεν αὐτοὺς εἰλικρινῶς διὰ τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω τροπὴν τῶν ἰδεῶν των.

Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ μείνωσι μέχρι τῆς κ. Βερώνη καὶ τοῦ κ. Γεννάδη, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἔργον των εὐρύτερον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ θιάσου, καὶ διότι οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ αἰσθάνηται ἔτι τὴν ἀνάγκην διὰ τὴν ἀρτιότητα αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἠθοποιῶν, ὑγιῶν στοιχείων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τινες τῆς Τέχνης σκαπανεῖς, οἵτινες ἔχουσι προσφέρει τὸ ἑαυτῶν ἠθικὸν κεφάλαιον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Θεάτρου καὶ οἵτινες φιλοτίμως καὶ ὑπερηφάνως ἔχουν περιαγάγει τὴν Ἑλληνικὴν Τέχνην καὶ τ' ὀΕλληνικὸν ὄνομα ὅπου ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἑλληνικαὶ καρδίαι ὑπῆρχον, ἱκανοποιοῦντες οὕτω τοὺς κόπους καὶ τὰς κακουχίας, ἃς μέχρι τοῦδε χάριν αὐτῆς ὑπέστησαν οὗτοι καὶ ἀμείβοντες αὐτοὺς διὰ τὰς πικρίας τὰς ὁποίας ὑπὲρ τῆς Τέχνης ἐδοκίμασαν πίνοντες μέχρι τρυγὸς τὸ ποτήριον τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς ἀνίας.

Τίνα δ' εἰσὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἡμεῖς ἀπέχομεν νὰ ὀνομάσωμεν δι' ἄλλους τε λόγους, καὶ διότι πάντες καλῶς γνωρίζομεν αὐτά. Ἄλλως τε δὲ κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ εὐρυτέρα συμπλήρωσις αὐτοῦ, καὶ χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ σοβαρότητος τοῦ θεάτρου καὶ διότι τότε μόνον πληροῦται ὁ πραγματικὸς σκοπὸς αὐτοῦ. Ἐὰν καὶ τοῦτο ὡς ἐλπίζομεν πράξωσιν οἱ ἐντεταλμένοι εἰς τὰ τοῦ Β. Θεάτρου, τότε δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ κροτήσωμεν καὶ πάλιν ὡς καὶ νῦν τὰς χεῖράς μας ἐξ ἀγαλλιάσεως διὰ τὸ αἴσιον μέλλον, ὅπερ ἤρξατο νὰ μειδιᾷ εἰς τὴν Τέχνην καὶ τὴν θεατρικὴν φιλολογίαν μας.

Ἀλκιβιάδης

Ο ΛΑΣΣΑΝΕΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ

Ἡ ὑπόθεσις αὐτοῦ.

Ὁ νεόπλουτος τραπεζίτης Μανώλης Σέρρας κατέλαβε μὲν διὰ τοῦ πλούτου θέσιν ἐν τῇ πολυτελῶς βιούσῃ τάξει τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἀλλὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς εὐδαιμονίας του θέλει νὰ καταλάβῃ καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑπέροχον ἀξίωμα. Καὶ πρῶτον ἀποφασίζει νὰ ἐκλεγῇ βουλευτής, παρορμώμενος πρὸς τοῦτο καὶ βοηθούμενος ὑφ' ἑνὸς ἀχρειεστάτου δημοσιογράφου Ρόμπου, ὅστις συντάσσει ἄρθρα κοινωνικὰ καὶ πολιτικά, τὰ ὁποῖα ὑπογράφει αὐτὸς ὁ ὑποψήφιος, καὶ ὅστις πολλὴν καταβάλλει φροντίδα,

ὅπως πληρωθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβώτερα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ταύτην. Ὁ Σέρφας, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν του, ὡς βουλευτοῦ, συνδυάζεται μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Μαντίλλου, ἔχοντος δύναμιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἵνα δὲ περισσότερον συσφίγξῃ τοὺς δεσμοὺς τῆς πολιτικῆς, μνηστεύει τὴν θυγατέρα του μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Μαντίλλου Θάνον, νεαρὸν δικηγόρον καὶ πλούσιον, ὡς ἔχοντα πλὴν της πατρικῆς καὶ ἰδίαν περιουσίαν ἐκ κληρονομίας τῆς μητρός.

Τὸ συνοικέσιον τοῦτο κατ' ἀρχὰς φαίνεται εὐάρμοστον καὶ ὑποβοηθεῖ τὸ σχέδιον τοῦ Σέρφα, πλὴν οἰκογενειακαὶ περιπέτειαι ταράττουσι τὸν νοῦν αὐτοῦ, φοβουμένου ἀποτυχίαν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, διότι τὰ πάντα ἐξετάζει ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐκλογικῆς του ἐπιτυχίας.

Ἡ μὲν πρεσβυτέρα του θυγάτηρ Μαίρη ὑπανδρευθεῖσα ἐπιφανῆ ἰατρὸν καὶ καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἄρτι ἐπανελθοῦσα ἐκ τοῦ γαμηλίου ταξειδίου οὐδεμίαν παραλείπει εὐκαιρίαν, ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν ἀπέχθειαν πρὸς τὸν σύζυγόν της, τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτὴρ καὶ αἱ ἕξεις ἀπαρέσκουσιν εἰς αὐτήν, σαγηνευθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ Θαλμίρη, τυχοδιώκτου Κωνσταντινουπολίτου, ὃν κατὰ τὸ ταξείδιον ἐγνώρισε, καταλείπει τὸν οἶκόν της καὶ φεύγει μετὰ τοῦ ἐραστοῦ. Ὁ δὲ μονογενὴς υἱὸς Ἀνδρέας, τύπος ἐξώλους καὶ ἀχρήστου νεανίσκου, περιπίπτων ἀπὸ παραπτώματος εἰς παράπτωμα, διαφθείρει νέαν ἐργάτιδα καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας ἀκολασίας λαμβάνων ἀνάγκην χρημάτων, περιπίπτει εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς πλαστογραφίας, ἧς ἀνακαλυφθείσης, ἀναγκάζεται νὰ ἐκπατρισθῇ. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ καὶ ὁ συμπέθερός του Μαντίλλας, μεγαλέμπορος, ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ στάσιν πληρωμῶν, ὅπως δὲ μὴ κηρυχθῇ οὗτος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως καὶ κηλιδωθῇ τὸ ὄνομά του, ὁ Θάνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀποτείει τὰ πατρικὰ χρέη, δαπανήσας πρὸς τοῦτο σύμπασαν τὴν περιουσίαν. Ὁ Σέρφας, ὃν ἄλλως εἶχον κλονίσει αἱ ἀντιρρήσεις τῆς ἐγγάμου θυγατρός του, ἀδυνατῶν νὰ κατανοήσῃ τὴν ἐθελοθυσίαν τοῦ Θάνου καὶ ἀποδώσας αὐτὴν εἰς ἀνικανότητα περὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του διαλύει τὴν μνηστείαν. Ἀπομονωθεὶς δ' ἐν τῷ ἐκλογικῷ ἀγῶνι, καθ' ὃν πολλὰ χρήματα αὐτοῦ κατέφαγον κακοήθεις ἐκλογικοὶ πράκτορες ἀποτυγχάνει· ἀλλὰ τὴν οἰκογενειακήν του κακοδαιμονίαν φωτίζει τελευταῖον παρήγορος ἀκτίς· ὁ Θάνος, ὅστις καὶ ἄλλην εὐκαιρίαν εὗρεν, ἵνα δείξῃ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, σώσας ἀπὸ τῆς ἀτιμώσεως τὸν υἱὸν τοῦ Σέρφα, ζητεῖ νὰ λάβῃ εἰς γάμον τὴν κόρην του Καίτην, καίτοι ἄπροικον οὖσαν ἤδη. Εἰς τοῦτο συγκατατίθεται ὁ Σέρφας καὶ ἀναγνωρίζει «ὅτι τὰ πλούτη εἶνε καλὰ καὶ συντελοῦν εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἔχῃ ἀρχὰς ἠθικάς, μυαλό.... καί.... λίγη καρδιά, ἄλλως τὸν διαφθείρουν καὶ ἐνίοτε τὸν καταστρέφουν».

Τοιαύτη περίπου ἡ ὑπόθεσις καὶ τῆς ἐπαινεθείσης τετραπράκτου καὶ εἰς λόγον πεζὸν κωμῳδίας ἐν τῷ Λασσανείῳ διαγωνισμῷ τοῦ κ. Ζώρα.

Η ΖΗΛΙΑΡΑ

—

Τὴν Πέμπτην τῆς ληξάσης ἑβδομάδος ἐδιδάχθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Νεαπόλεως ἄνευ ἐλπίδων ζωῆς καὶ ἕτερον νέον ἔργον ἡ τρίπρακτος κωμῳδία τοῦ Alex. Bisson «ἡ Ζηλιάρα» κατὰ μετάφρασιν τοῦ Δελαγραμμάτη. Τῆς κωμῳδίας αὐτῆς ἡ ὑπόθεσις ἐν ὀλίγοις ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Λουκιανὸς Στυφός, ζωγράφος ἀψύχων, ἔχει νυμφευθῇ πρὸ δύω ἐτῶν τὴν Ζενῆ, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ πολὺ τὸν σύζυγόν της, ἀλλὰ καὶ ζηλοτυπεῖ αὐτὸν μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε τακτικώτατα ἐξερχόμενον μὲν τῆς οἰκίας του ἐρωτᾷ ποῦ ὑπάγει, ἐπιστρέφοντα δὲ ἀνακρίνει ὡς ὁ ἐπιδεξιώτερος ἀνακριτής, πειρωμένη νὰ ἀνακαλύψῃ προδοσίας ἐκ μέρους αὐτοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἔριδες αὗται καταλήγουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συμφιλιώσεις καὶ ἐναγκαλισμοὺς χάριν τῆς οἰκονομίας τοῦ ἔργου· ἅπαξ δὲ μόνον συνέβη τὸ ἐναντίον καὶ τοῦτο, ἵνα ὑφανθῇ ἡ κωμῳδία. Μίαν ἑσπέραν, προσεκάλεσεν ἡ Ζενῆ εἰς τὸ δεῖπνον τὸν ἐν Παρισίοις ἀπὸ δύο ἡμερῶν διαμένοντα διὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς γεωργικῆς ἑταιρείας ἀδελφόν της Λουδοβίκον μετὰ τοῦ μέλλοντος πενθεροῦ του καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τὸ συζυγικὸν ζεῦγος Μοσχάτου. Ἡ ὑπηρέτρια μετὰ τοῦ ὑπηρέτου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐνοχλήσεως αὐτῆς, ἥτις παρενετίθετο ὡς φράγμα εἰς τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἑσπέρας διασκέδασιν, εἰς ἣν εἶχον προσκληθῆ, ῥίπτει κρυφίως ἐπὶ τοῦ κ. Στυφοῦ, μόλις ἐπιστρέψαντος μυρωδιὰν καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς της δύω τρίχας ἐπὶ τοῦ ὤμου του διὰ νὰ ἀρχήσουν αἱ μεταξὺ τῶν συζύγων φιλονεικίαι, νὰ ματαιωθῇ οὕτω τὸ δεῖπνον καὶ εὕρουν καιρὸν αὐτοὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν διασκέδασίν των, ὅπερ καὶ συμβαίνει. Ἡ Ζενῆ ὀσφραινομένη ὡς λαγωνικὸ τὴν μυρωδιὰν καὶ ἀνακαλύπτουσα τὰς γυναικείας τρίχας ἐπὶ τοῦ συζύγου της, ἀρκοῦντα στοιχεῖα διὰ τὴν περὶ προδοσίας κατηγορίαν αὐτοῦ, ζητεῖ τὸ διαζύγιον καὶ μέχρις οὗ τῇ δοθῇ φεύγει διὰ τὸ Βορδώ, ὅπου μένουν ἐγκατεστημένοι οἱ γονεῖς της. Ὁ Λουκιανὸς ἀφ' οὗ μάτην ἐδοκίμασε νὰ τὴν πείσῃ περὶ τῆς ἀθωότητός του, συγκατανεύει εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γυναικός του ἀλλ' ἐννοεῖ νὰ τὴν συνοδεύσῃ παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις της μέχρι τῶν γονέων της, ἵνα ἀπολογηθῇ ἐκεῖ ἀμέσως παρούσης καὶ αὐτῆς. Πρὶν ὅμως φθάσουν εἰς Βορδὼ ὁ κ. Μοσχάτος, φίλος των προφθάνει καὶ φέρει τὴν δυσάρεστον εἴδησιν εἰς τὴν πενθερικὴν οἰκογένειαν Μπρούνου καὶ συμβουλεύει αὐτοὺς νὰ ὑποκριθῶσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ εὑρίσκονται εἰς διάστασιν καὶ ζητοῦσι τὸ διαζύγιον. Ἡ Ζενῆ μόλις φθάσασα εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον καὶ ἰδοῦσα τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν, ἐν ᾗ διετέλουν οἱ γονεῖς της, οἵτινες σημειωτέον ἀπετέλουν μέχρι τοῦδε τὸ πρώτυπον ἠγαπημένου ἀνδρογύνου, παρακαλεῖ τὸν Λουκιανὸν νὰ ἀναβάλουν τὸ διαζύγιον διὰ νὰ συμφιλιώσουν τοὺς γονεῖς της· τοῦτο παραδέχεται αὐτός. Ἐνταῦθα ἄρχονται πλέον τῆς μὲν θυγατρὸς αἱ προσπάθειαι νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διεστῶτας γονεῖς ἀφ' ἑτέρου δ' ἡ ἀντίθετος φροντὶς τοῦ Λουκιανοῦ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς διχονοίας ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐπίστευεν, ὅπερ καὶ κατορθοῖ ἐπιδεξίως. Ἡ Ζενῆ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὠθουμένη ὑπὸ τῆς ψυγώσεως τῆς ἀπάτης μανθάνει ὅτι ὁ πατήρ της ἠπάτα τὴν μητέρα της μὲ τὴν κ. Δολορὲζ ὡραίαν χήραν, ἡ ὁποία τακτικῶς εἰς τὸν οἶκόν των ἐφοίτα.

Τοῦτο γίνεται ἀφορμὴ νὰ μετατραπῇ ἡ ψευδὴς διάστασις εἰς ἀληθῆ, τῆς κ. Μπρούνου μὴ ἐννοούσης ἄλλην λύσιν ἢ τὸ διαζύγιον. Ἀλλ' εὐτυχῶς, καί τοιαῦται εὐτυχεῖς συμπτώσεις ὑπάρχουν πάντοτε κατὰ τὴν λύσιν τῶν κωμῳδιῶν, ἡ ὡραία χήρα ὑπανδρεύεται τὸν δικηγόρον Παπῆ καὶ διασκορπίζεται οὕτω ἡ ἀπειληθεῖσα καταιγὶς εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Μπρούνου· Ἀποσοβηθέντος ἐπίσης καὶ παντὸς κινδύνου διαζυγίου καὶ μεταξὺ τοῦ ἀνδρογύνου Μοσχάτου, ὅστις πρὸς στιγμὴν ἀνεφάνη εἰς τὸν τέως ἀνέφελον οἰκογενειακὸν βίον τῶν 14 μηνῶν ἔκ τινος ὑπονοίας περὶ τῆς εἰλικρινείας τοῦ κ. Μοσχάτου ἀποφασίζει πλέον καὶ ἡ Ζενῆ ἐξ ἐπιδράσεως νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τὸν σύζυγόν της παραιτουμένη ἐκ πείσματος τῆς ζηλοτυπίας της καὶ ἂν ἀκόμη ἴδῃ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς της τὸν σύζυγόν της ἀπατῶντα αὐτήν».

Αὕτη ἐν ὀλίγοις ἡ ὑπόθεσις τῆς νέας κωμῳδίας, ἡ ὁποία ἔχει που σκηνάς τινας χαριέσσας καὶ εὐφυεῖς προκαλούσας τὴν προσοχήν, ἀμοιρεῖ ὅμως καθ' ὅλου πλοκῆς καὶ τεχνικοῦ κάλλους· τὸ ἔργον τοῦτο προκαλεῖ μετὰ χλιαρότητος τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ.

Ὁ θίασος τῆς Νεαπόλεως μὲ τὸ ἔργον τοῦτο σημειοῖ δυστυχῶς ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος καὶ δευτέραν ἀποτυχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν συνέτεινε καὶ ἡ ἔλλειψις καλῆς θελήσεως καὶ προθυμίας ἐκ μέρους τῶν ἠθοποιῶν.

Ἀλκιβιάδης

Στοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
καὶ ΥΙΟΥ

ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 124 παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.
Κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ ΣΕΝΙΛΙΑ παντὸς σχήματος καὶ χρώματος διὰ γαρνίρισμα φορεμάτων καὶ ἐργοχείρων.

ΣΕΝΙΛΙΑ ἐγχώρια, ΣΕΝΙΛΙΑ τοῦ γούστου σας τέλεια, μόνον στοῦ ΓΕΡΩ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ εὑρίσκετε.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Βασιλικὸν Θέατρον

«Ἑλληνικὸς Βασιλικὸς Θίασος»

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν τίτλων τῶν ὑπολειπομένων ἔργων τῶν διδαχθέντων ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, χάριν τῆς ἱστορίας, ὡς ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας.

— Τὴν 9 Μαρτίου, ἡμέραν Σάββατον, ἐπαίχθησαν «Οἱ ἐρασιτέχναι τῆς Ζωῆς» τρίπρακτος κωμῳδία τοῦ Γ. Ιψέν. Τὴν 10 Μαρτίου, ἡμέραν Κυριακήν, ἐπανελήφθησαν «Οἱ ἐρασιτέχναι τῆς Ζωῆς» καὶ ἡ «Ἀνεψιὰ τῆς κυρὰ Μαρίας». Τὴν 11 Μαρτίου, ἡμέραν Δευτέραν, ἐπανελήφθησαν αἱ μονόπρακτοι κωμῳδίαι «Ἡ Ἰσμήνη μου», «Ἡ Μυστηριώδης Χεὶρ» καὶ ἡ «Μυρμηκοφωλιά». Τὴν 12 Μαρτίου ἡμέραν Τρίτην, ἐπαίχθη ἡ «Μάγδα». Τὴν 14 Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην ἐπανελήφθη ἡ «Μάγδα». Τὴν 16 Μαρτίου, ἡμέραν Σάββατον, ἐπαίχθη ἡ τρίπρακτος κωμῳδία τοῦ Labiche «Ἐγώ». Τὴν 17 Μαρτίου, ἡμέραν Κυριακήν, ἐπανελήφθη τὸ «Ἐγώ». Τὴν 19 Μαρτίου, ἡμέραν Τρίτην, ἐπανελήφθη τὸ «Ἐγώ». Τὴν 21 Μαρτίου ἡμέραν Πέμπτην, ἀνηγγέλθη καὶ πάλιν τὸ «Ἐγώ», ἀλλ' ἀνεβλήθη μὴ προσελθόντων θεατῶν. Τὴν 24 Μαρτίου, ἡμέραν Κυριακήν, ἐπαίχθη ἡ «Νόρα».

— Τὰς ὑπολειπομένας ἔτι παραστάσεις θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Θέατρον Τσόχα

«Θίασος κ. Αἰκατερίνης Βερώνη»

Ὀκτὼ περίπου μῆνες παρῆλθον ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ θίασος τῆς κ. Αἰκατερίνης Βερώνη ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν κατευθυνόμενος εἰς Ἡράκλειον τῆς Κρήτης καὶ ἐκεῖθεν εἰς Χανία, εἶτα δὲ διὰ Πειραιῶς εἰς Βόλον. Μετὰ τὴν λῆξιν καὶ τῆς ἐν Βόλῳ περιόδου ἐπανέκαμψε πλέον ὁ θίασος ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, πλὴν τῆς κ. Βερώνη, μεταβάσης εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Αἰδηψοῦ. Ἀφοῦ ἡ κ. Βερώνη συνεπλήρωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν λουτρῶν της ἀνεχώρησεν ἐξ Αἰδηψοῦ καὶ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἀφίκετο ἐνταῦθα καὶ χωρὶς νὰ ἀναπαυθῇ ποσῶς συνεκέντρωσεν ἀμέσως τοὺς ἠθοποιούς της καὶ ἤρχισε τὴν μελέτην τῶν διαφόρων ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ διδάξῃ ἐφέτος καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον.

— Ἡ θερινὴ αὕτη περίοδος τῆς κ. Βερώνη θὰ εἶνε οἱονεὶ ἡ ἀποχαιρετηστήριος πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσα ἔτη τὴν παρηκολούθησε, τὴν ἠγάπησε, τὴν ἐθαύμασε καὶ τὴν ἐχειροκρότησε, διότι μετὰ τὴν λῆξιν ταύτης θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ὅπου ἀπό τινων ἡμερῶν ἐκλήθη μετὰ τοῦ συζύγου της κ. Γεωργίου Γεννάδη. Ἐκ τοῦ θιάσου τῆς κ. Βερώνη προσελήφθη εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον καὶ ὁ ἠθοποιὸς Παναγ. Σταματόπουλος.

— Ὁ θίασος οὗτος θὰ διδάξῃ ἐφέτος πολλὰ νέα ἔργα, τὰ πλεῖστα ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τὰ ἐκλεκτότερα ἐκ τῶν γνωστῶν παλαιῶν.

— Χθὲς ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του μὲ τὴν «Μάγδαν» τοῦ Σούδερμαν περὶ ἧς θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές.

— Ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς κ. Βερώνη εἰς τὴν σκηνὴν οἱ μὲν θεαταὶ τὴν ὑπεδέχθησαν διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων, ἀπὸ δὲ τῆς ὀροφῆς τὴν ἔρρανον μὲ πλῆθος ἀνθέων.

— Εἰς τὰ finale τῶν δύο τελευταίων πράξεων τῇ προσεφέρθησαν δύο ὡραῖαι ἀνθοδέσμαι.

Θέατρον Βαριετὲ

«Θίασος Ε. Παντοπούλου»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη τὸ «Οἰκοτροφεῖον Σχέλλερ». Τὴν Τρίτην ἀνηγγέλθη ἡ δευτέρα τοῦ «Οἰκοτροφείου Σχέλλερ» ἀλλ' ἀνεβλήθη ἕνεκα τῆς πεσούσης βροχῆς καὶ ἐγένετο τὴν Τετάρτην. Τὴν Πέμπτην «Οἰκοτροφεῖον Σχέλλερ». Χθὲς ἡ «Νύφη τῆς Κούλουρης».

Θέατρον Νεαπόλεως

«Ἑταιρία Ἑλλήνων ἠθοποιῶν»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη διὰ τετάρτην φορὰν τὸ «Νευροκαβαλίκευμα».

— Τὴν Τρίτην ἀνηγγέλθη ὁ «Μπάρμπα Λινάρδος», ἀλλ' ἀνεβλήθη ἕνεκα τῆς πεσούσης βροχῆς καὶ ἐγένετο τὴν ἑπομένην, ἡμέραν Τετάρτην.

— Ἡ παράστασις αὕτη διεξήχθη, ὅπως συνήθως συμβαίνει εἰς τὰς τοιούτου εἴδους παραστάσεις, μὲ χασμῳδίας, ἀταξίαν, ἀμελετησίαν κλπ. Ὁ μόνος, ὅστις ἔπαιξε καλὰ καὶ ἦτο μελετημένος, ἦτο ὁ Παπαϊωάννου. Κατ' ἐπανάληψιν ἐγράψαμεν καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ ὀφείλουν πᾶν τὸ ἀπὸ σκηνῆς διδασκόμενον ἔργον νὰ τὸ ἀναβιβάζουν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς καὶ ὄχι ὅπως αὐτοὶ θέλουν, λέγοντες ὅτι εἶνε παλαιόν.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη τὸ πρῶτον ἀπὸ ἑλληνικῆς σκηνῆς «Ἡ Ζηλιάρα», τρίπρακτος κωμῳδία τοῦ Bisson κατὰ μετάφρασιν γνωστοῦ κυρίου κρυπτομένου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δελαγραμμάτη.

— Περὶ τοῦ ἔργου εἰς ἄλλην στήλην.

— Τὸν Λουκιανὸν ὑπεδύθη ὁ Δαμάσκος· ἔπαιξεν ὅπως πάντοτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ χάριτος μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ὅλους του τοὺς ρόλους τοὺς κόβει μὲ τὸ ἴδιο καλλιτεχνικὸ ψαλλίδι.

— Τὸν Μπρουῦνον ὑπεδύθη ὁ Καζούρης· ἔπαιξε καλά, θὰ ἔπαιζε δὲ καλλίτερα, ἐὰν ἔλειπον αἱ ὑπερβολαὶ καὶ ἰδίως εἰς τὰς σκηνὰς καθ' ἃς λαμβάνουν χώραν αἱ δῆθεν οἰκογενειακαὶ σκηναὶ καὶ ἐπίκειται διαζύγιον. Τοῦ παρατηροῦμεν δὲ ὅτι οὐδαμοῦ οὐδεὶς φορεῖ τοιοῦτον νυκτικὸν σκοῦφον, εἰμὴ μόνον ὁ Φασουλῆς τῶν ἀπόκρεω. Ἔτι δέ, ὅταν ἀνάπτῃ τὸ σιγάρον του, νὰ ρίπτῃ τὸ σπίρτό του εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κύπελλον καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ χαλίου τῆς αἰθούσης.

— Τὸν Παπῆν ὑπεδύθη ὁ Μαρῖκος· τὰ ὀλίγα του λόγια τὰ εἶπε καλά.

— Τὸν Μοσχάτον ὑπεδύθη ὁ Ἀγγελάκης καλά· καλὸν εἶνε ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὴν σκηνὴν νὰ περιπατῇ, νὰ κάθηται ἢ νὰ ἵσταται ἐλευθέρως καὶ ὄχι νὰ κρατῇ τεντωμένον τὸ σῶμά του, τὴν κεφαλήν του μᾶλλον πρὸς τὰ ἄνω ὑψωμένην καὶ τὰ μάτια του ἀγριεμένα.

— Τὸν Φραγκίσκον, ὑπηρέτην, ὑπεδύθη ὁ Σκορδίλης.

— Τὸν Πελέκην ὑπεδύθη ὁ Κλημανιώτης ἀρκετὰ καλά

— Τὸν Λουδοβίκον ὑπεδύθη ὁ Παπαϊωάννου· ἔπαιξε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ χάριτος καὶ μὲ πολὺν δύναμιν καὶ τέχνην· διέπλασε πολὺ καλὰ τὸν τύπον αὐτὸν τοῦ ἠλιθίου ἐπαρχιώτου τοῦ φροντίζοντος δι' ὅλα τὰ ζῶα καὶ διὰ τόν...ἑαυτόν του, καὶ ἀγαπῶντος τρομερὰ τὴν μνηστήν του τὴν λατρεύουσαν τὴν συνομοταξίαν τοῦ... συζύγου της!

— Τὴν Μπρούνου ὑπεδύθη ἡ Κύρου· ἔπαιξε καλά, θὰ ἔπαιζε δὲ καλλίτερα ἐὰν ἔλειπον μερικαὶ ὑπερβολαὶ καὶ δὴ κατὰ τὰς σκηνὰς τῶν συζυγικῶν δῆθεν διαπληκτισμῶν καὶ ἡ ἐπιτήδευσις τῶν γεροντικῶν χειρονομιῶν, ἀκκισμῶν καὶ κινήσεων.

— Τὴν Ζενῆ ὑπεδύθη ἡ Λαλαούνη· ἔπαιξεν ὅπως πάντοτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ χάριτος, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ἄφινε νὰ φαίνεται παρὰ πολὺ ἡ Φλωρεστίνη τῆς «Κακοκεφαλιᾶς» καὶ ἡ Ἐριέττη τῆς «Μικρᾶς Μαρκησίας».

— Τὴν Δολορὲζ ὑπεδύθη ἡ Ρούσου· ἔπαιξε πολὺ καλὰ καὶ μὲ πολλὴν χάριν.

— Τὴν Σωσάνην ὑπεδύθη ἡ Μαρίκου· ἦτο ψυχρὰ καὶ πολὺ περιωρισμένη· κάθε ἄλλο δὲ ἐφαίνετο ἢ σύζυγος τοῦ τόσον κομψοῦ καὶ καλαισθήτου συζύγου της Μοσχάτου.

— Τὴν Διονυσίαν ὑπεδύθη ἡ Κλημανιώτου καλά.

— Τὴν Ἀμβροσίαν, ὑπηρέτριαν τοῦ Μπρούνου, ὑπεδύθη ἡ Τασόγλου· ἔπαιξε μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν, διαπλάσασα καλῶς τὸν τύπον τῆς φιλοπερίεργου καὶ ἰδιοτρόπου γραίας.

— Τὴν Ἰουλίαν, ὑπηρέτριαν τοῦ Λουκιανοῦ, ὑπεδύθη ἡ ἰδία Τασόγλου πολὺ καλά.

— Τὰ διαλείμματα νὰ γίνωνται μικρά, κύριοι ἠθοποιοί, καὶ ὄχι νὰ ὑπερβαίνουν τὰ 25' λεπτὰ τῆς ὥρας, ὥστε νὰ ἀδημονῇ τὸ κοινὸν καὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς διαμαρτυρίας, ὅπως εἰς τὴν πρώτην τῆς «Ζηλιάρας».

— Τὴν πρώτην διδασκαλίαν τῆς «Ζηλιάρας» ἐτίμησαν 189!! τζαμπατζῆδες! Τὴν προηγουμένην ὅμως ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπαίχθη ὁ «Μπάρμπα Λινάρδος», εὑρέθησαν 234!! τζαμπατζῆδες, καὶ τοῦτο διότι ἡ παράστασις αὕτη ἦτο ἡ ἀναβληθεῖσα ἕνεκα τῆς βροχῆς, οὕτως ὥστε οἱ ἠθοποιοὶ εἶχον διπλῆν προθεσμίαν πρὸς ἔκδοσιν σημειώσεων.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπαίχθη διὰ δευτέραν φορὰν ἡ «Ζηλιάρα».

— Χθὲς ἐπαίχθη διὰ πέμπτην φορὰν τὸ «Νευροκαβαλίκευμα».

Θέατρον Ἀλάμπρα—Μανέα

«Ἰταλικὸς θίασος Ποικιλιῶν Cavanna»

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ Πατησίων θέατρον «Ἀλάμπρα» τοῦ κ. Μανέα μὲ τὸ «Casino di Campagnia» ζαρζουέλαν μονόπρακτον.

— Κατόπιν τὸ ζεῦγος Cavanna ἔκαμε διαφόρους διῳδίας καταχειροκροτηθέν.

— Οἱ θεαταί, οἵτινες ἐν ἀσφυκτικῷ συνωστισμῷ ἐπλήρωσαν τὴν πλατείαν τοῦ κομψοῦ τούτου θεάτρου, ἔφυγαν κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ὅλην παράστασιν

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπαίχθησαν «Poeta e Marinaio», «Milanese in Mare» καὶ διάφοροι διῳδίαι ὑπὸ τοῦ ζεύγους Cavanna.

— Χθὲς ἐπαίχθη ἡ μονόπρακτος κωμῳδία «Lucrezia Borgia» καὶ ἡ μονόπρακτος ζαρζουέλα «I Fantocci di Silla» καὶ διάφοροι διῳδίαι.

— Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης παραστάσεως λειτουργεῖ θαυμάσιος κινηματογράφος.

— Ὁ θίασος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς κκ. Linda Tamburini, Ines Saffo, Ermelina Cavanna, Giuseppina Severi, Clotilde Ernesti καὶ τοὺς κκ. Maddalena, Cavanna, Cubedda, Dondini καὶ τοῦ διευθυντοῦ Coppia Cavanna.

— Τὸ δραματολόγιόν του περιλαμβάνει 20 ζαρζουέλας καὶ 14 κωμῳδίας καὶ παρῳδίας.

Ἡ Τσιμπίδα

—

Θέατρον Διονυσιάδου Πειραιῶς

«Θίασος Ἀλεξιάδου»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπανελήφθη τὸ «Ἐμπᾶτε σκύλοι ἀλέστε».

— Τὴν Τρίτην ἀνηγγέλθη ἡ παράστασις τῶν «Μυλωνάδων», ἀλλ' ἀνεβλήθη ἕνεκα τῆς βροχῆς, ἐγένετο δὲ τὴν Τετάρτην μὲ Κυρ-Γιώργην τὸν Σ. Παντόπουλον, Σιλβέστραν τὴν Παντοπούλου, Τσεκίνον τὸν Πάπαστεφάνου, Θωμᾶ τὸν Γαβαθιώτην, Ροζίνα τὴν Θεοδώρου, Πέππον τὸν Γεωγιάδην καὶ Κίτταν τὴν Χατζηχρήστου.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη ἡ «Πριγκήπισσα τῆς Βαγδάτης» μὲ Ἰωάννην Δὲ Χοὺν τὸν Κοντόπουλον, Λεοντίαν τὴν Κοντοπούλου κλπ.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπαίχθη ὁ «Καπετὰν Γιακουμῆς» μὲ τὸν Σ. Παντόπουλον καὶ Μανώλην τὸν Χατζηχρῆστον

— Χθὲς ἐπαίχθη ἡ «Βοσκοπούλα».

Πειραιεὺς **Φοῖβος**

—

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

Θέατρον «Παράδεισος» Πατρῶν

«Θίασος Πρόοδος»

Τὴν 19 Μαΐου, ἡμέραν Κυριακήν, ἔκαμεν

ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του ὁ θίασος «Πρόοδος» μὲ τὴν «Ὀδέττην», ἣν ὑπεδύθη ἡ κ. Παρασκευοπούλου. Τὴν 21 Μαΐου, ἡμέραν Τρίτην, ἐπαίχθη ἡ «Ἀνδρεῖνη». Τὴν 23 Μαΐου, ἡμέραν Πέμπτην, ἐπαίχθη ὁ «Ἀρχισιδηρουργος». Τὴν 25 Μαΐου, ἡμέραν Σάββατον, ἡ «Τόσκα» κατὰ τὴν ἑξῆς διανομήν.

— Σκαρπίας — Κοτοπούλης, Ἀγγελότης — Κουκουδάκης, Τόσκα—Παρασκευοπούλου, Μάριος—Σαραμαντῆς, Πάτερ Εὐσέβιος—Καντιώτης—Καλομέτης— Βαρβέρης, Σκαρόνης—Ἀποστολίδης, Γεναρῖνος—Νικολάου.

—Τὴν 28 Μαΐου, ἡμέραν Τρίτην ἐπαίχθη ἡ «Νιόβη», ἣν ὑπεδύθη ἡ Παρασκευοπούλου, τὸν Ντοὺν ὁ Καντιώτης, τὴν Καρολίνα· ἡ Πλέσα, τὴν Καίτην ἡ Χρυσαΐς Ρενώ, τὸν Κορνήλιον ὁ Σαραμαντῆς κλπ.

— Τὴν 30 Μαΐου, ἡμέραν Πέμπτην, ἐπαίχθη τὸ «Διαζύγιον» μὲ Πρινὲλ τὸν Κοτοούλην, Κυπριανὴν τὴν Παρασκευοπούλου, Ἀδεμάρον τὸν Καντιώτην κλπ.

— Τὴν 1 Ἰουνίου, ἡμέραν Σάββατον, ἐπαίχθη τὸ «Δικαίωμα ὁ ἔρως;» Τὴν Βέθραν ὑπεδύθη ἡ Παρασκευοπούλου, τὸν Βάρμουνδ ὁ Κοτοπούλης, τὴν Φρίδωρπ ἡ Πανταζῆ, τὸν Βαρδενὸλτ ὁ Σαραμαντῆς, τὸν Βίτνερ ὁ Κουκουδάκης κλπ.

— Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη «Ἡ κυρία μὲ τὰς Καμελίας». Τὴν Δευτέραν ἐπαίχθη ἡ «Ἐσμέ». Τὴν Τετάρτην ἐπρόκειτο νὰ παιχθῇ ἡ κωμῳδία «Νὰ τὸ λέμε;» ἀλλ' ἀνεβλήθη ἕνεκα τοῦ καιροῦ.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπαίχθη «ἡ Θεία τοῦ Καρόλου».

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη τὸ «Δικαίωμα ὁ ἔρως;» Τὴν Τρίτην ἡ «Γκόλφω». Τὴν Τετάρτην ἐπανελήφθη τὸ «Νὰ τὸ λέμε;» Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη ὁ «Σιδηροδρομικὸς ἐπιθεωρητής». Χθὲς τὸ «Ἔνσαρκον ἄγαλμα».

— Ἅπασαι αἱ ἄνω παραστάσεις ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι σήμερον ἐξετελέσθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας καὶ ἐν μέσῳ πολλοῦ κόσμου, παρ' ὅλην τὴν ἀντίδρασιν τοῦ καιροῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εἰμπορεῖ ἀκόμη νὰ διορθωθῇ. Μεγάλην ἐπιθυμίαν αἰσθάνεται ὁ κόσμος πρὸς παρακολούθησιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ θιάσου τούτου, ὥστε, μόλις ἐνθρονισθῇ τὸ θέρος ὁριστικῶς, θὰ ἐργασθῇ λαμπρά, διότι θὰ γίνεται κοσμοπλήμμυρα καθ' ἑκάστην ἑσπέραν.

Πάτραι Ἐγὼ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀλεξάνδρεια

Θέατρον Πυραμίδων

«Ἑταιρία Ἑλλήνων ἠθοποιῶν»

Τὴν 8 Ἰουνίου, ἡμέραν Σάββατον, ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν παραστάσεών της ἡ ἄνω ἑταιρία μὲ τὸν «Μακαρίτην Τουπινέλ».

— Τὴν Ροδοζούμην ὑπεκρίθη ἡ κ. Σμαράγδα Ἡσαΐου μὲ πολλὴν λεπτότητα, χάριν καὶ δύναμιν. Τὴν Ἀγγελικὴν ἡ κ. Πρόκου πολὺ καλά. Τὸν Ροδοζούμην ὁ Σταματάκης καλά· ἐχρειάζετο ὅμως περισσοτέραν μελέτην. Τὸν Φαλτσορούμπαν ὑπεκρίθη ὁ Κανδηλιώτης μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ τέχνην. Τὸν Σταχτονέρην ὁ Μαχαιρίδης σημειώσας ἀποτυχίαν. Τὸν Φραντζέσκον ὁ Ν. Ἀπέργης ἀρκετὰ καλά. Τὴν Κατερίναν καὶ Ροζαλίαν, ὑπηρετρίας, αἱ κκ. Βάθη καὶ Κανδηλιώτου χαριέστατα. Τὸν Κουρκούτην ὑπεκρίθη ὁ Ἀναστ. Ἀπέργης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη ἡ «Μάχη τῶν Γυναικῶν» ἡ ὁποία ἐπέτυχε καθ' ὅλην τὴν γραμμήν.

— Τὴν Κόμησσαν δ' Ὠτρεβὰλ ὑπεκρίθη ἡ κ. Σμαράγδα Ἡσαΐου, ἀποδώσασα τελείως τὸν ἰδιότροπον καὶ φιλοπαίγμονα χαρακτῆρα αὐτῆς· ἔπαιξε μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην ἀποσπάσασα δικαίως τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Τὴν αὐτὴν ἔσχεν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ κ. Πρόκου ὡς Λεώνη, ἀνεψιὰ τῆς Κομήσσης. Τὸν Βαρῶνον δὲ-Μοντριτὰρ ὑπεκρίθη ὁ Ἀν. Ἀπέργης ἀμίμητα. Τὸν Ἐρρῖκον ὁ Σταματάκης ἐπιτυχῶς καὶ τὸν εὐτράπελον Δε-Γκρινιὼν ὁ Κανδηλιώτης μὲ πολλὴν ἀφέλειαν καὶ χάριν.

— Τὴν Τρίτην ἐπαίχθη ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας» μὲ Μαρούλαν τὴν χαριτωμένην κ. Σμαράγδαν Ἡσαΐου, ἥτις ἐξετέλεσε τὸ μέρος της μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν, ἔψαλλε δὲ τὰ διάφορα ᾄσματα λαμπρά. Τὸν Μπάρμπα Λινάρδον ὑπεκρίθη ὁ Ἀναστ. Ἀπέργης μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν. Τὸν Κωνσταντῆν ὁ Κανδηλιώτης ἀμίμητα. Τὸν Χρῆστον ὁ Βάθης· ἦτο ἀμελέτητος καὶ δὲν ἐκράτησε τὸ μέρος του. Τὸν Θανάσην ὁ Χρυσοχόος· ἦτο μοναδικὸς τύπος. Τὸν Παγκράτην ὁ Ἡσαΐας μὲ ἐπιδεξιότητα. Τὸν Νικόλαν ὁ Ἀναστασιάδης ἀρκετὰ καλά. Τὸν παραμάγειρον ὁ Ν. Ἀπέργης καλούτσικα Τὸν Σταμάτην ὁ Σταματάκης τελείως. Τὰς ὑπηρετρίας Ζαμπέταν. Ἑλένην καὶ Ξανθὴν ὑπεκρίθησαν αἱ κ. Πρόκου, Βάθη καὶ Κανδηλιώτου πολὺ χαριτωμένα.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη τὸ «Ἐμπᾶτε σκύλοι ἀλέστε» περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου θὰ σᾶς γράψω εἰς τὸ προσεχές, διὰ νὰ προφθάσω τὸ ταχυδρομεῖον.

— Τὸ θέατρον τῶν «Πυραμίδων» διευθύνει ὁ ρέκτης, φιλοπρόοδος καὶ ἀνοικτόκαρδος Παναγιώτης Τρικάτσουλας, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀφοσιωμένος εἰς αὐτὸ ψυχῇ τε καὶ σώματι.

— Ἡ ἐργασία πηγαίνει πολὺ καλά· ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ εἶνε εὐχαριστημένοι διὰ τὴν πρόθυμον ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον φαίνεται πολὺ εὐχαριστημένον καὶ διατεθειμένον νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν θίασον τοῦτον μέχρι τέλους.

Ὁ Δίκαιος

Θέατρον Ἐδέν

«Θίασος Ἐμμ. Λοράνδου»

Εἰς τὸ θέατρον τοῦτο ἐργάζεται ὁ ὑπὸ τὸν Ἐμμ. Λοράνδον θίασος, τὸ προσωπικὸν τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύσαμεν πρὸ καιροῦ. Ὁ θίασος οὗτος ἀπὸ τριῶν καὶ πλέον ἐτῶν παριστάνων ἐνταῦθα (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ), πρωταγωνιστούσης τῆς κ. Ἐλεονώρας Λοράνδου, ἔχει κατακτήσει πλέον τὰς συμπαθείας τοῦ τε κοινοῦ καὶ τοῦ Τύπου καὶ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν. Ὅλαι αἱ παραστάσεις του διεξάγονται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ εὐσυνειδησίας, διακρινομένης τῆς φιλοτίμου κ. Λοράνδου διά τε τὴν λεπτότητα καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν μεγάλην δύναμιν καὶ τέχνην μεθ' ἧς διεξάγει καὶ τὸν δυσκολώτερον ρόλον ὃν ἀναλαμβάνει νὰ ὑποδυθῇ.

— Τὴν 1 Ἰουνίου, ἡμέραν Σάββατον, ἐπαίχθη ἡ «Ζαζᾶ», ἣν ὑπεδύθη ἡ κ. Λοράνδου μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας καὶ μετὰ θαυμαστῆς δυνάμεως καὶ τέχνης. Ἰδοὺ τί γράφει μεταξὺ ἄλλων ὁ ἡμέτερος Τύπος (Ταχυδρόμος) ἐν ἄρθρῳ μιᾶς στήλης. «Πανσθενὴς κατῆλθεν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου. Ἄτλαντα ὅλον ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσα τὸν δύσκολον τῆς Ζαζᾶς χαρακτῆρα ἡ κ. Ἐλεονώρα Λοράνδου. Ἀναρπαστον τὸ ἀθρόως συρρεῦσαν δημόσιον παρηκολούθει τὴν καλλιτέχνιδα κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ δράματος, ὅπερ περὶ ἓν καὶ μόνον στρέφεται πρόσωπον, τὴν Ζαζᾶν. Ἀπαράμιλλος ὑπῆρξεν εἰς τοὺς ἀκκισμοὺς καὶ τὰς ἐρωτοτροπίας, ὡς πεπλανημένη κόρη τοῦ Παριστινοῦ πηλοῦ .. Πλὴν πόσον μετεβλήθη αἴφνης, ὅτε τὸ ὑπὸ τὴν αἰθάλην ἀνεφλέγη πῦρ τοῦ ἀληθοῦς ἔρωτος, ὁπότε τὸν πρῶτον ἀληθῆ ἠσθάνθη παλμὸν καὶ τὴν ἀκαταμάχητον δύναμιν, ἥτις εἵλκεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἄνθρωπον... Μετὰ πόσης ὄντως τέχνης ὑπεκρίθη τὴν ἐξαγνισθεῖσαν, τὴν λάμπουσαν ἐκ χαρᾶς, τὴν εὐδαίμονα καὶ ἐνάρετον ἐρωμένην... Ὁποία παλλίρροια αἰσθημάτων, ὁποία ποικιλία ἐν τῷ χρωματισμῷ τῆς φωνῆς ἐν τῇ μετὰ τοῦ ἐραστοῦ σκηνῇ... Χαλύβδινα ὄντως ἀπέδειξεν ὅτι κέντηται στέρνα ἡ ὑπέροχος ἠθοποιός...»

— Τὴν Πέμπτην, 6 Ἰουνίου, ἐπανελήφθη ἡ Ζαζᾶ.

— Περὶ τῶν λοιπῶν παραστάσεων θὰ σᾶς γράψω εἰς τὸ προσεχές, ὡς καὶ διὰ τὴν «Κλεοπάτραν» τοῦ Σαίξπηρ, τὴν βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου, διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ὁποίας ὁ θίασος προέβη εἰς μεγάλας δαπάνας διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐνδυμάτων.

Ὁ ἀνταποκριτής

ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Θέατρον Τσόχα

«Θίασος Αἰκατερίνης Βερώνη»

Ἀπόψε ἡ δευτέρα ἐμφάνισις τῆς κ. Αἰκατερίνης Βερώνη μὲ τὴν «Ἀδριανὴν Λεκουβρέρ».

— Ἀδριανή — Αἰκατερίνη Βερώνη, Μισσονὲ—Γ. Πετρίδης, Μαυρίκιος—Γ. Γεννάδης, Ἀββᾶς—Ν. Πεζόδρομος.

— Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τοῦ Σαρδοῦ ἡ «Δόρα ἢ κατάσκοποι».

Θερινὸν Θέατρον Βαριετὲ

«Θίασος Ε. Παντοπούλου»

Ἀπόψε «Τὸ Οἰκοτροφεῖον Σχέλλερ».

Θέατρον Νεαπόλεως

«Ἑταιρία Ἑλλήνων ἠθοποιῶν»

Ἀπόψε ἡ «Ζηλιάρα»

Ἱνδικὸν Ἱπποδρόμιον

Δύο παραστάσεις μὲ διάφορα γυμνάσια

Θέατρον Ἀλάμπρα — Μανέα

Ἰταλικὸς θίασος Ποικιλιῶν Cavanna»

Σήμερον δύο παραστάσεις· 4 1]2 μ. μ. ἡ κωμῳδία «Un Milanese in mare» καὶ διάφοροι διῳδίαι 9 1]2 μ. μ. ἡ ζαρζουέλα «Un ballo sopra la testa», ἡ κωμῳδία «Telemaco il disordinato» καὶ διάφοροι διῳδίαι.

Θέατρον Ἀθήναιον

«Ἱπποδρόμιον Βιτάλη-Ρωσσιέ»

Σήμερον δύο παραστάσεις.

Θέατρον Ἄϊφελ Φαρέα

«Ποικίλος θίασος Ἀχιλ. Ἀτέση»

Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν μεγάλη ποικιλία διάφορα νούμερα ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ μπαλέτου ἐκ τεσσάρων μπαλαρίνων καὶ διάφοροι Ἰταλικαὶ κωμῳδίαι. Ὁ κωμικὸς Ἀχιλ. Ἀτέσης καὶ ἡ κ. Καρολίνα διασκορπίζουν τὴν εὐθυμίαν καὶ τὸν γέλωτα εἰς τὸ πολυπληθὲς κοινόν, τὸ συρρέον καθ' ἑκάστην ἑσπέραν μὲ τὰς πεταχτὰς ἑλληνικὰς διῳδίας των. Ἔτι δὲ καὶ ὁ Κ. Θεοδωρῶφ ξετρελλαίνει τὸ κοινὸν μὲ τοὺς ρουμανικοὺς χορούς του. Τὸ Ἄϊφελ κατέστη ἓν ἀπὸ τὰ διασκεδαστικώτερα θερινὰ κέντρα.

Θέατρον (Θησεῖον) Φαρέα

«Θίασος ἡ ἀδελφότης»

Ἀπόψε ὁ «Ἐρωτόκριτος καὶ Ἀρετοῦσα» δρᾶμα μιμικόν. Ἐρωτόκριτος — Ἰω. Κόκκας, Ἀρετοῦσα—Λουΐζα Τσίλακ. Αὔριον «ἡ Νεκρὰ ζῶσα καὶ ὁ Μάγος Δορῶκ».

Θέατρον Φαλήρου

«Γαλλικὸς Θίασος»

Ἀπόψε «Les Mousquetaire au Couvent».

Θέατρον Διονυσιάδου Πειραιῶς

«Θίασος Ἀλεξιάδου»

Ἀπόψε διὰ πρώτην φορὰν «Ποιοὺς βάζωμε στὰ σπήτια μας».

Θέατρον Παράδεισος Πατρῶν

«Θίασος Πρόοδος»

Ἀπόψε «ἡ Ἐρυθρὰ Τήβενος»

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

55. Πανεπιστημίου 55.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9— Μπόταση —9